B. No: 669
B. NO: 290 31/10/91
27/12/90

(வெளியீடு 1.)

பாராளுமன்றத்தில்

விடுதலை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் முழக்கம்

நாம் தொழிலாளிகள் அல்ல!

பங்காளிகளே!

தலைவர் ஜனுப் அஷ்ரஃப் S. L. M. C. (பா. உ.)

பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சின் மீதான விவாதத்தில்
... பேருரை.

M.M.M. NOORUL HAGU
EDITOR OF AL HUTHA
129, OSMAN ROAD
SAINTHAMARUTHU - 1

0953

'HATHIBUL HUTHA'
M.M.M. NOORULHAGU J.P
DIPLOMA IN MASS MEDIA
FREELANCE JOURNALIST & WRITE
129B, OSMAN ROAD,
SAINTHAMARUTHU - 05

0953

"பிஸ்மில்லாஹிர் றஹ்மானிர் றஹீம்"

கௌரவ தவிசாளரவர்களே, பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சின் வாக்குப்பணங்களில் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இதற்கான காரணிகளில் ஒன்று, தற்போதைய அமைச்சரவர்கள் தம்முடைய வாழ்வில் பெரும் பகுதியை' அடக்கப்பட்டு-ஒடுக்கப்பட்டு-அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மலையக மக்களுடன் செலவு செய்தவர். அவருக்குத் துணையாக இருக்கின்ற கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சரவர்களும் கௌரவ பெருந்தோட்டச் சேவை அமைச்சர்களும் மலையக மக்களுடன் தங்களுடைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

மலையக மக்களுக்காக, அவர்களின் நிரந்தர அரசியல் பொருளாதார விடுதலை பற்றிய பேசும் சந்தர்ப்பம் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசுக்குக் கிடைத்தமைக்காக நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன். பெருந்தோட்டக் கைத்தொழிலின் முதுகெலும்பான ஏழைத்தொழிலாளர் சதா ஏக்கத்துடனும் பெருமூச்சுடனும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள், சிந்தனைச் சுதந்திரமோ, பொருளாதாரச் சுதந்திரமோ அற்றவர்களாகவும் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பிரசா உரிமை கிடைத்த பின்னர்கூட அனுபவிக்காதவர்களாயும் மலையக மக்கள் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அர்த்தமுள்ள சிந்தனைச் சுதந்திரத்தையும் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தையும் அரசியல் சுதந்திரத்தையும் கனவு காண்பவர்களாக வாழும் அவர்களின் அபிலாசைகளுக்குச் சரியான வழிகாட்டலைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்றுமில்லாதவாறு இன்று ஏற்பட்டுள்ளது-

தேயிலைக் கூடைகளைச் சுமக்கும் அவர்களின் மீது கூலித்தொழிலாளிகள் என்ற நிரந்தரமான முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது பிறக்கும் குழந்தைகள் எவ்வளவுதான் கல்வி கற்றுத் தேறினாலும் கூட, அவர்களின் பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரங்கள் கூட அவர்களின் பரம்பரையினதும் அவர்களை வாட்டும் சாதிக் கொடிமைகளினதும் அவர்கள் செய்யும் கொத்தடிமைத் தொழில்களினதும் அடிமைச் சான்றிதழ்களாகவே இன்றும் உள்ளன.

இன்று இந்த நாட்டிலேயுள்ள பிரசைகள் யாவரும் இலங்கையர்களே என்ற குரலை நாம் ஓங்கி ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்நாட்டு மக்கள் யாவரும் இலங்கையர்களே என்ற இந்த வரைவிலக்கணத்திலிருந்து மலையக மக்களை மாத்திரம் பிரித்துப் பார்க்கக்கூடாது இந்தியாவிலேயிருந்து வந்தவர்கள்-இன்னுமொரு நாட்டிலேயிருந்து வந்தவர்கள்-என்ற எண்ண வட்டங்களிலிருந்து நாங்கள் வெளியேற வேண்டும். இந்த நாட்டைச் சொந்தநாடு எனறு கொண்டாடுவதற்கு யாருக்கும் உரிமை இல்லை நாங்கள் எல்லோரும் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்தவர்கள்தாம் எனவே, "எங்களுக்குள் உயர்ந்தவர்கள்-எங்களுக்குள் தாழ்ந்தவர்கள்" என்றஎண்ணங்களுக்கு அப்பால் நாம் உயர்ந்து செல்லும்போதுதான் மலையக மக்களையும் சரிசம உரிமையுள்ளவர்களாகப் பார்க்கவும் அவர்களுக்காகச் சிந்திக்கவும் எம்மால் முடியும்.

யார் இந்த மலையக மக்கள்? ஒரு காலத்திலே வெள்ளைக்காரத் தோட்டத் துரைமார்களுக்காக தமது இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி உழைத்தவர்கள். அவர்கள் சிந்திய வியர்வையும் அட்டைகளுக்குத் தினமும அவர்கள் தானம் செய்த இரத்தமும்தான் இன்று நாம் கனிதைகளில் பாடும் எங்கள் அழகிய மலைப் பிரதேசமாய் மாறியுள்ளன. அந்த மலைகளுக்கு மேலே இதமூட்டும் நிரந்தர பச்சைக் கம்பளங்களை விரித்த கைகள், சமூக-பொருளாதார விலங்குகளால் கட்டுண்ட மலையக மக்களின் கைகளே என்பதை நாம் மறந்தவிட முடியாது-

ஒரு காலத்தில் தோட்டத்துரைமார்களின் கூலியாட்கள்! இன்று "ஜனவசம்" அரச பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபணம் போன்ற அரச அமைப்புக்களின் கூலியாட்கள்! தோட்டங்களின் உரிமையிலேதான் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டனவே தவிர அத்தோட்டங்களிலே வேலை செய்யும் மக்களின் வாழ்விலே,-அவர்களின் தலையெழுத்திலே-மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

மலையக மக்களின் தலையெழுத்தை மாற்றியே தீர வேண்டும். அவர்களின் கைகளிலும் கால்களிலும் நெஞ்சங்களிலும் போடப்பட்டுள்ள பொருளாதார விலங்குகள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும். "அச்சமும், மடமையும் அடிமைச் சிறுமதியும், உச்சத்தில் கொண்ட ஊமைச் சமூக" மாக வாழும் மலையக மக்களை, வீரமும் வீறுப்பும் விடுதலை உணர்வும் கொண்ட, பொருளாதார வளம் மிக்க சமூகமாக மாற்றுவதும், அந்தச் சமூக மாற்றத்தினூடாக அவர்களும் இலங்கை நாடும் மேலும் பயன் பெறுவதும் நமது தலையாய இலட்சியமாக அமைய வேண்டும்,

இன்றைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை மக்கள் மயப்படுத்துவதாகும். நாட்டுச் சொத்துக்களை மக்கள் மயப்படுத்தும் உங்கள் முயற்சியில் ஏன் மலையகத் தோட்டங்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்? தொழிலாளர்களின் விடுதலை என்பது, அவர்களது வாழ்வில்—எண்ணத்தில்—செயலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாதவரை அர்த்தமற்றுப் போய்விடும். தொழிலாளர் விடுதலை என்பது சுதந்திரம் கிடைத்து நாற்பது ஆண்டுகள் சென்ற பின்னர்கூட வெறும் வெற்றுக் கோஷமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் விடுதலையென்பது வாழ்வின் அர்த்தமுள்ள தத்துவமாக மாற்றப்பட வேண்டும்,

தனி முதலாளித்துவ வாதிகளின் கைகளிலிருந்த தொழிலாளர்கள் இன்று 'ஜனவசம' போன்ற அரசமைப்புக்களின் கீழ் அடிமைகளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தோட்டத்துரைமார்களின் கீழும் அவர்கள் தொழிலாளர்கள்தாம்; 'ஜனவசம' வின் கீழும் அவர்கள் தொழிலாளர்கள்தாம், முதலாளிகளின் பெயர்களும் முகவரிகளுமே மாற்றம் பெற்றனவேயொழிய தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படவேயில்லை. இந்த மாற்றம் தேவையெனில், தொழிலாளர் விடுதலை அர்த்தமுள்ளதாக ஆகவேண்டுமெனில், தொழிலாளர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து தேயிலை, இறப்பர் செல்வங்களின் பங்காளிகளாக மலையக மக்கள் மாற்றப்பட வேண்டும் "மலையக மக்கள் இனிமேலும் தொழிலாளர்கள் அல்லர்; மலையகச் செல்வத்தின் பிரிக்க முடியாத பங்காளிகள் அவர்கள்" என்ற சுலோகங்கள் தோட்டங்களின் ஒவ்வொரு மூலைமுடுக்கிலும் பிறந்து வளரும் பொழுது ஒவ்வொரு மலையக மகனும், ஒவ்வொரு மலையக மகளும், தான் வேலை செய்யும் தோட்டத்தில், அதன் வருமானத்தில், பங்காளிகளாக மாறுவார்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் தேவைக்கு உரியது போக சேமிப்பு—மிச்சம்—என்பன ஏற்படும். எனவேதான் பெருந்தோட்டங்களை மக்கள் மயப்படுத்தி, தொழிலாளர்களைப் பங்காளிகளாக்கும்படி மலையக மக்கள் சார்பில் கௌரவ அமைச்சரை அரசாங்கத்தையும் வேண்டிக்கொள்ள விரும்புகின்றன்.

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களுக்குமான விசேட சம்பளக் கொடுப்பனவு முறை இன்று நடைமுறையில் உள்ளது. ஆனால், மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அது இல்லை. மலையக மக்களுக்கு மாத்திரம் சம்பளம் வழங்கும் முறையில் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. பிச்சைக்காரர்களுக்கு கூலி வழங்குவது போன்ற நடைமுறையை மாற்றி, அவர்கள் கௌரவத்துடனும்

நாகரிகத்துடனும் நடத்தப்பட வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மாதாமாதம் 200 ரூபா, 300 ரூபா சம்பள உயர்வு வழங்கப்பட்ட போது மலையக மக்கள் மாத்திரம் இந்த நாட்டின் திறைசேரியினாலும் இந்த அரசாங்கத்தினாலும் பிரஜைகளாக இல்லையென்றாலும்—மனிதர்களாகக்கூட மதிக்கப்படவில்லை. வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி உயர்ந்து கொண்டு போகும்போது, மலையக மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி மாத்திரம் உயராத மாறாத நிலையான ஒன்றா என்ற வினாவை இந்தக் கௌரவ சபையிலே எழுப்ப விரும்புகின்றேன். இடையீடு மலையக மக்கள் மாத்திரம், பசி இல்லாத வயிறுகளுடனும் தாகம் இல்லாத வாய்களுடனுமா படைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் இன்று அவர்களுக்கு வேலைசெய்யும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவதுகூட, பிச்சை வழங்கும் நிலைக்கு ஒப்பாகவே உள்ளது. வேலைசெய்யும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுவது மலையக மக்களின் உரிமை; அவர்களுக்கு வேலை வழங்குவது அரசின் கடமை என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன். மலையகச் செல்வத்தின் பிரிக்க முடியாத பங்காளிகளாக அவர்கள் மாற்றப்படும்வரை மாதாந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். சம்பளத்துடன் லீவு வசதிகள், வைத்திய வசதிகள் என்பவற்றைப் பெறுவது அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளாகும். சனி, ஞாயிறு போயா நாட்களில் வேலை செய்ய அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால், அதற்கென விசேட சம்பளம் வழங்கப்படவேண்டும் எனவும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அரசாங்க நிருவாக முறையின் பலன்களை உரிய முறையில் பெறுவதில் இருந்தும்கூட மலையக மக்கள் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. ஆகவே, மலையகத்திலும் கிராம சேவையாளர், பிரிவுகளும் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் அடிமட்டத் தலைமைத்துவ உருவாக்கலை மனதில் வைத்து சமாதான நீதவான்களாக இன்னும் அதிகமான மலையக மக்களை நியமிக்க அரசு தயங்கக்கூடாது,

கௌரவ ஜனாதிபதி அவர்களின் எல்லோருக்கும் வீடு என்ற தத்துவத்தை ஜீரணிக்கின்றபோது, ஒவ்வொரு மலையகக் குடும்பமும் தனக்குரிய தனியான நவீன வசதிகளையுடைய வீடுகளில் இருக்க வேண்டுமென நான் கனவு காண்கின்றேன். என் கனவுகளை நனவுகளாக்கும்படி இறைவனை இருகரமேந்திப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பாடசாலை, தண்ணீர், குடிநீர், மலசலகூட வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், மகப்பேற்று வசதிகள், ஏன், சுடுநீர் கூட குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்கும் இல்லாத நிலையிலுள்ள ஏழை மலையக பாட்டாளி மக்களுக்காக கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் இதயம் இரங்கவேண்டும் என நான் ஆசிக்கின்றேன். மலையகப் பாடசாலைகளின் நிலை பரிதாபகரமானது, அவற்றை மாட்டுத் தொழுவத்துடன் போட்டியிட விட்டால், அவை நிச்சயமாக வெல்லத்தான் செய்யும். ஆனால் இருந்தும்கூட அப் பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலச் செல்பவர்கள் மந்தைக் கூட்டமல்ல: அவர்கள் இந்த மனித சமூகத்தின் ஓர் அங்கம்—இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள்—நாளைய தலைவர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மலையக மக்களுக்காகத் தனியான ஒரு சர்வகலாசாலை அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் ஏற்கெனவே கூறியிருந்தேன். அதை வலியுறுத்தி நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன்.

மலையகத்தில் வாழும் ஏழை மக்களுக்காக—ஏழை மாணவர்களுக்காக—இலவச சீருடை, இலவச சப்பாத்து முதலிய வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். வசதியான இடங்களில், அந்த மக்கள் தம் வீடுகளிலிருந்து பாடசாலைக்குச் செல்ல போக்குவரத்து வச்திகள் செய்யப்பட வேண்டும்; மலையக மாணவர்கனின் கல்வி அபிவிருத்தியில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

தவிசாளர் அவர்களே, சத்துணவு இல்லாதவர்களாகவும் நோயுற்றவர்களாகவும் இருக்கும் மலையகக் குழந்தைகளினதும் மலையகச் சிறுவர்களினதும் நல்வாழ்வுக்கான புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். நமது நாட்டின் தேசிய வருமானங்களில் பிரதானமானது தேயிலை ஏற்றுமதியின் மூலம் கிடைப்பதாகும் வெளிநாடு செல்லும் போது, “நான் ஓர் இலங்கையன்” என அறிமுகம் செய்யும்போது, “உலகிலேயே மிகச் சிறந்த தேயிலையை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் அல்லவா நீங்கள்” என்று பிறநாட்டவர் எம்மைக் கௌரவிக்கின்றார்கள்- மனித உரிமை மீறல்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுடன் சர்வதேச மனசாட்சி என்னும் நீதிமன்றத்தின் முன் குற்றவாளிக் கூண்டில் இருக்கும் எங்களுக்கு, வெளிநாடுகளுக்குப் போகின்றபோது இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களுச்கு மத்தியிலும் கௌரவத்தை தருகின்றவர்கள் மலையக மக்கள், அந்த மதிப்புக்கான காரணம் எங்களுடைய தேயிலையும் தேயிலையை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுமேயாகும்.

இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு மத்தியிலும் எமக்குச் சிறப்பையும் கௌரவத்தையும் பெற்றுத் தருகின்ற மலையக மக்களின் பங்கை நாம் குறைவாக எடைபோடக்கூடாது. “அவர்களை நாம் எவ்வாறு கவனிக்கின்றோம்; அவர்களை நாம் எவ்வாறு கௌரவிக்கின்றோம்” என்ற கேள்விகள் எமது மனச்சாட்சியை உறுத்த வேண்டும். ஆகவே, தவிசாளர் அவர்களே, எமது மனச்சாட்சியையும் இந்த நாட்டின் மனச்சாட்சியையும் ஆறுதல் பெறச் செய்வதற்காகவாவது தேயிலை வருமானத்தில் ஆக்ககுறைந்தது ஒரு வீதத்தையாவது தேயிலை உற்பத்தியாளர்களின் விசேட வாழ்வு வழங்களுக்காக உபயோகிக்கும்படியும் அதற்காக திடசங்கற்பம் பூணும்படியும் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அந்த வருமானத்தில் ஒரு வீதத்தை மலையக மக்கள் நல்வாழ்வு நிதியம் ஒன்றுக்காக உபயோகித்து அதன் மூலம் அந்த மக்களின் வாழ்வை மேலும் வளம்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மலையகத் தோட்டங்களிலே இன்று புற்றுநோயாக மாறியுள்ள சாராயத் தவறணைப் பற்றியும் நான் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. தோட்டங்களில் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ள சாராயத் தவறணைகள் யாவும் உடனடியாக மூடப்பட வேண்டும். மதுப் பழக்கத்திற்கு அடிமையான கணவன்மாராலும், மதுப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான சகோதரர்களாலும் மதுப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான பிள்ளைகளாலும் குட்டிச்சுவரான எத்தனையோ குடும்பங்களிலுள்ள சகோதரிகளும் பிள்ளைகளும் இதனால் பெருமூச்சு விட்டு நிம்மதியடைவார்கள்.

தோட்டங்களிளே வேலை செய்யும் மலையக மக்களிடையே கட்டாயச் சேமிப்புத் திட்டமொன்றைத் தோட்ட நிருவாகங்களின் மூலம் அறிமுகம் செய்யவேண்டும். அடையாள அட்டைகளைப் பெறுவதிலும் பிறப்பு, திருமன அத்தாட்சிப் பத்திரங்களைப் பெறுவதிலும் கடவுச் சீட்டுக்களைப் பெறுவதிலும் உள்ள கஷ்டங்கள் நீக்கப்படவேண்டும் கச்சேரியில் மாத்திரந்தான் கல்யாணம் பதிவு செய்யப்படலாமென்ற நிலைமையை மாற்றி சம்பிரதாயபூர்வமாக கோயில்களிலே நடைபெறும் திருமணங்களை அங்கேயே அங்கீகரித்துப் பதிவு செய்வதற்கான புதிய நடைமுறைகள் மலையகப் பிரதேசங்களிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். நவீன வைத்தியக் கல்வி முறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களின் தலைமையின்கீழ் மலையக வைத்தியசாலைகள் சீரமைக்கப்பட வெண்டும். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இந்தக் குறுகியகால அவகாசத்தில்

இரத்தினச் சுருக்கமாக, மலையக மக்களின் கண்ணீரை, மலையக மக்கள் கனவுகளை, மலையக மக்களின் அபிலாசைகளை, அவர்களின் எதிர் காலம் எவ்வாறு மலரவேண்டும் என்ற என் மனக்கோட்டைகளை—எனது எண்ணக்கருக்களை—நாடாளுமன்றம் என்ற இந்த வயலிலே நான் விதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, இந்த விதைகள் என்றோ ஒரு நாள் முளைக்கும்: இந்தவிதைகள் என்றோ ஒரு நாள் வளரும்: இந்த விதைகள் என்றோ ஒரு நாள் விளையும். இந்த விளைச்சல்களை இன்று அடிமைகளாய் உழலும் மலையகச் சகோதரிகளின் மணிவயிறுகளிலிருந்து பிறக்கவுள்ள விடுதலையும் உரிமையும் பெற்ற வீரர்கள் நிச்சயம் அறுவடை செய்தே தீருவார்கள். "மலையக மக்கள் இனிமேலும் தொழிலாளர்களல்ல. அவர்கள் தேயிலைச் செல்வத்தின் பங்காளிகள்" என்ற புதிய கோஷத்தை முன்வைத்து விடைபெறுகின்றேன்.

— நன்றி —

விற்பனைக்குண்டு

ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தொடர்பான வெளியீடுகள்
குறைந்த விலையில் விற்பனைக்குண்டு

தலைவரினதும், கட்சியின் செயற்பாடுகள் தொடர்ப்பான
ஒலி—ஒளி நடாக்களையும் குறைந்த விலையில் பதிவு
செய்து கொள்ளவும் முடியும்

மேலதிக விபரங்களுக்கு

A. M. A. AZEEZ

Director of Documentation
SRI LANKA MUSLIM CONGRESS
51, Vauxhall Lane,
Colombo 2.

வெளியிடுபவர்:- வி. ஏ. இராமையா பொதுச் செயலாளர் விடுதலை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 51, வெக்ஸ்சோல் லேன் கொழும்பு 2